

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון פ'
פרשת ויקהל פקודי
שבת החודש
תשפ"ג

- קידושא רבא ויקהל פקודי החודש תשפ"א
- של"ס ויקהל פקודי החודש תשפ"א
- קידושא רבא תזריע החודש תשפ"ב
- של"ס תזריע החודש תשפ"ב
- של"ס ויקהל תשפ"ב – שבע ברכות
- קידושא רבא פקודי תשפ"ב
- של"ס פקודי תשפ"ב
- מוצש"ק ויקהל תשפ"ב / הרה"ק בעל תפארת שלמה מראדמסק זי"ע
- מוצש"ק שמניני תשפ"ב / הרה"ק רבי אלימלך מגראדזיסק זי"ע
- מוצש"ק תזריע תשפ"ב / הרה"ק רש"ב מליובאוויטש זי"ע

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 78 ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.

וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.

מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.

לעייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס

או במספר 03-7630585 שלוחה 8456

**ואלה יעמדו על הברכה
בעבור שנדבו הוצאות הגליון**

הרה"ח ר' שמואל וויסבראד שליט"א
בני ברק

הרה"ח ר' אברהם וויסבראד שליט"א
מאראנטא

הרה"ח ר' ברוך וויסבראד שליט"א
לעייקוואד

הרה"ח ר' מרדכי וויסבראד שליט"א
לעייקוואד

לע"נ אביהם

הרה"ח ר' מנחם בן הרה"ח ר' יעקב דוד ז"ל

וויסבראד

גלב"ע כ"ז אדר תש"ן

הרה"ח ר' אריה זילבער שליט"א
בארא פארק

לע"נ אביו

הנה"ח רבי משה ב"ר אברהם זילבער זצ"ל

מח"ס עמק שווה ושא"ס

גלב"ע כ"ה אדר ב'

הר"ר יחיאל ראובן מיללער הי"ו
בארא פארק

לע"נ חמותו

האה"ח מרת רבקה ע"ה בת ר' דניאל ז"ל

אשת הרה"ח ר' שלמה קופעין ז"ל

גלב"ע כ"ז אדר

הרה"ח מענדל פיינציג שליט"א מאנסי
לרגל שמחת הולדת הנכדה

בת לחתנו הר"ר אריה צבי גרינשטיין הי"ו

הר"ר יוחנן כהן הי"ו

בארא פארק

לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר אברהם קופעין הי"ו

בארא פארק

לרגל שמחת הולדת הבת

לרפואת שמחה בונם בן פוריה פינא

קידושא רבא

פרשת ויקהל פקודי – שבת החודש תשפ"א לפ"ק

הראשון, ההכרה שאי אפשר בירה בלי מנהיג, כי אין דבר העושה את עצמו, וכן כשיתבונן בחכמה הנפלאה הנמצאת בבריאה ואיך כל דבר מתאים לצרכי העולם, ועי"ז לבבו יבין ויכיר באמונה שלימה ונכוחה במציאות בורא עולם המשגיח והמחיה את הכל.

ויש בחינה אחרת, והיא האמונה מפי הקבלה, שספרי תורות שלנו מועתקים אות באות איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה בלי שום שינוי שאל"כ הספר פסול, ודבר זה גלוי ומפורסם שקבלנו התורה במעמד ששים רבוא איש לא נעדר.

וזהו שהקשה ר' יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה רק מהחודש הזה שלא יספר כלל ממעשה בראשית, רק די

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר. החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. וברש"י ריש בראשית, אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית משום כח מעשיו הגיד לעמו וכו' ע"כ. לכאורה הקושיא היא, שר' יצחק רצה שלא יכתב בתורה כלל סיפורי מעשיות רק מצות. וא"כ קשה הלא מהחודש ולהלן ג"כ ישנם כמה סיפורי מעשיות. והיה לו לומר שלא יהא כתוב בתורה סיפורי דברים אלא רק המצות.

ומבאר הרה"ק רבי מענדעלע מרימינוב זי"ע, שיש שני בחינות באמונה,

ולא הועיל מעשהו הטוב, על כן אמר הקב"ה הביטו וראו שאני פורע לו, ועשה את נכדו בצלאל לבונה המשכן, ולכן מוזכר שמו בענין בנין המשכן.

ובספר בית יעקב (אלכסנדר) מרחיב במוסר השכל היוצא מכך לעבודת הש"י, שלפעמים אדם מוסר נפשו בשביל איזה דבר לעשות רצון אביו שבשמים, ולא עלתה בידו ולא נגמר הדבר ההוא, ואל יפול לב האדם באמרו, וכי מה פעל בזה הלא לא עלתה בידי אלא יגיעה לבד, כי יש לו לידע נאמנה, ששום דבר טוב לא נופל ארצה, וכל מעשיך בספר נכתבים, וברוב הימים תמצאנו, ויצמיח ויעשה פרי.

*

בפרעמישלאן ובנאדבורנא היה עבודה גדולה של עשיית חסד וחלוקת צדקה. ושמעתי מפי מו"ח כ"ק אדמו"ר מזוטשקא זצ"ל שפעם נתן זקינו הרה"ק רבי מרדכי'לי מנאדבורנא זצ"ל לאדם

לנו אם נאמין בהשי"ת מפי הקבלה, על כן מוסיף שבני ישראל יש להם מעלה יתירה, שיכולים לראות את הקב"ה בכל הבריאה, וזהו כח מעשיו הגיד לעמו.

וזהו גם הענין שאוכלים לחם משנה בשבת, שלחם אחד הוא זכר ליציאת מצרים, הרומז לאמונה מפי הקבלה, והשני הוא זכר למעשה בראשית, שרואה את הבורא מתוך הבריאה עצמה.

*

ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור (לה, ל). ולכאורה יפלא מהו הלשון ראו, וכי צריכין לראות, ועוד, למה מנה בנוסף לשם אביו גם את שם זקינו, שהוא דבר שאינו רגיל, ובמדרש רבה (פרשה מח, ד), מבאר שחור מסר נפשו להקב"ה, שכן בשעה שבקשו ישראל לעבוד עבודה זרה עמד לפניהם ולא הניחן עד שעמדו והרגוהו, והנה לכאורה נראה לעינים, שלא יצא לפועל

נא. אלמא דתיבת נא יש לו גם פי' אחר, ואיך כתב רש"י שאינו אלא לשון בקשה.

ותירץ דאכן גם כאן בפסוק אל תאכלו ממנו נא, אין נא אלא לשון בקשה, וכך הוא פירושו, במנהגו של עולם שמחלקים מעות חיטים לצרכי החג כדי שיהא לכל אחד ואחד די מחסורו, אבל מהראוי והנכון שלכל אחד יהא משלו, וזה מה שצוה השי"ת לברך את ישראל ולומר להם, אל תאכלו ממנו נ"א, כלומר שלא יצטרך לבקשה מאחרים, אלא כאו"א יעשה את הפסח משלו בהרחבה גדולה.

אחד לחם גדול לאכול, ופרס לו פרוסה, ואחר שגמר פרס לו עוד פרוסה, וכן עשה כמה פעמים, וכשביקש ליתן פעם נוספת אמר לו אותו נצרך, יאמין לי הרבי שגם עד עתה לא הייתי צריך לאכול, אך ראיתי כמה שהרבי כל כך רוצה ליתן עוד, על כן לכבודו אכלתי, אך עתה באמת איני יכול עוד.

ועוד אמר בשם זקינו הרה"ק רבי מרדכי'לי הנ"ל, על הפסוק אל תאכלו ממנו נא וגו' פרש"י ז"ל שאינו צלוי כל צרכו קורוהו נא, ע"כ. ושאל בדרך צחות, שהרי נאמר בפסוק דבר נא, ופירש"י אין נא אלא לשון בקשה, והרי כאן פרש"י שאינו צלוי כל צרכו קורוהו

אמרים

קדוש, ויכול לפעול קדושה וזהו מצות קידוש החודש, שבי"ד אומר מקודש ועי"ז נעשה ראש חודש. שזה נמצא בכח ישראל, ובכוחם לשנות בזה את טבע הבריאה כדאיתא בירושלמי.

החדש הזה לכם ראש חדשים. יש להבין למה מצוה זו דוקא היא המצוה ראשונה שנצטוו ביציאת מצרים. וביאר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה, עפ"י הידוע דבמצרים ה' הדיבור בגלות, וכשיצאו ממצרים נעשה פהיסח שהדיבור נעשה

אם יאמר להבן הסיפור יציאת מצרים לא יהיו מתיישבים הדברים בלבו כל כך, בליל פסח כשתשיב לבנך תשובה זו, ותגיד לפניו כל הסיפור הלז, בודאי יכנסו דברי האב באזני הבן ויאמין באמת ביציאת מצרים.

בספה"ק אוהב ישראל (לפסח, יומא דהילולא ה' ניסן) מפרש, והגדת לבנך ביום ההוא, בליל פסח דוקא, שאז מתגלה אור השכל והאמת והאמונה וחופף על כל זרע ישראל, ואף אם בכל ימות השנה שהחשכות גובר בעולם,

סעודה שלישית

פרשת ויקהל פקודי – שבת החודש תשפ"א לפ"ק

ובספה"ק קדושת לוי (פרשת בא) מרחיב בענין חודש ניסן, שלפעמים מנסה המלך את המדינות שלו לבדוק אם הם אוהבים אותו ועובדים אותו באמת. ולכן בחודש תשרי, השם יתברך דן את העולם אם הם אוהבים אותו ויראים ממנו, ובחודש ניסן, השי"ת דן את העולם אם הם אוהבים את בני ישראל. ולכך מצינו שפרעה שעשה צרות רבות ורעות לבני ישראל לקה בזה החודש. וזהו הרמז החודש הזה לכם, כלומר בשבילכם. ראשון הוא לכם לחדשי השנה, כלומר השפע הנשפע מאת השם יתברך בחודש ניסן הוא בשביל ישראל. וכן מצינו במדרש (שיר השירים ב, כא) עה"פ קול דודי הנה זה בא, דברים

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר. החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. עומדים אנו בפרשת החודש, השפת אמת (החודש - תרנ"ט) מבאר את הפסוק החודש הזה לכם, היינו שהחודש הזה מיוחד לבני ישראל, שכמו שבתשרי נתחדש השנה לכל הבריא, בהנהגה של דרך הטבע. ובחודש ניסן נתחדש דרך מיוחד לבני ישראל. וזה מה שנרמז במשנה באחד בניסן ר"ה למלכים, הכוונה כמ"ש ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. וכמאמרם ז"ל כל ישראל בני מלכים הם. דהיינו, בחודש ניסן מתחדש לבני ישראל, דרך של נסים, והנהגה שהוא למעלה מדרך הטבע.

טובים, אמר להם הואיל וחפץ בגאולתכם אינו מביט במעשיכם הרעים. ובמי הוא מביט בצדיקים שבכם ובמעשיהם וכו', ע"כ.

הרי לנו שבחודש זה, אף שזמני הגלות לא נגמרו, ואף אם אין בידי בני ישראל מעשים טובים, חודש זה מיוחד הוא לגאולה באופן של מדלג על ההרים וכו' על כן עתה מתחדשים טובות רבות לבני ישראל, יעזור השי"ת שנזכה להתחדשות ולהשפעות טובות וברכות וישועות ונזכה במהרה לביאת גואל צדק, כמ"ש בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל בכ"א.

נפלאים על חודש ניסן, שיש בו כח מיוחד לבני ישראל. וז"ל, בשעה שבא משה ואמר לישראל בחדש זה אתם נגאלין, אמרו לו משה רבינו היאך אנו נגאלין, והלא אמר הקב"ה לאברהם, ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה, ועדיין אין בידינו אלא מאתים ועשר שנה, אמר להם הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מביט בחשבונותיכם, אלא מדלג על ההרים וכו', שנא' (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים.

ר' נחמיה אמר, קול דודי הנה זה בא. בשעה שאמר משה לישראל בחדש הזה אתם נגאלין, אמרו לו משה רבינו היאך אנו נגאלין והלא אין בידינו מעשים

קידושא רבא

פרשת תזריע – שבת החודש תשפ"ב לפ"ק

השגה בתנא הקדוש, אך זהו דברי הגמ'.

על פי גמרא זו אמר החידושי הרי"ם בשם הרבי מלובלין זי"ע, שאף מי שנמשך אחרי תענוגות גשמיים במשך כל ימות השנה, עד שנעשה ח"ו בבחינת 'החרש היה ליבם', יכול עתה בשבת זו להתקרב אל ה', ולקבל התחדשות, בבחינת החודש הזה לכם.

יעזור השי"ת שנוכל לקבל את היום טוב פסח מתוך שמחה וששון, ונזכה לגאולה במהרה, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות בב"א.

החודש הזה לכם וגו'. בגמ' (שבת קמז:)

מסופר אודות התנא רבי אלעזר בן ערך, שהגיע לעיר 'דיומסית', שהוא מקום של עמי הארץ שלא עסקו בתורה אלא בתענוגות הגוף, והיה שם יינות משובחים ומעיינות טובות, וכיון שהיה שם תקופת מה נמשך אחריהם, עד שנשכח ממנו תלמודו, כיון שחזר משם רצה לקרות בתורה הפרשה של 'החדש הזה לכם', ולא ידע איך לאומרו, וקרא 'החרש היה ליבם', בקשו חבריו החכמים רחמים עליו, וחזר אליו תלמודו, ע"כ. וכמובן שאין לנו כל

סעודה שלישית

פרשת תזריע – שבת החודש תשפ"ב לפ"ק

אם החרש תחרישי וגו' ואת ובית אביך תאבדו, ובהמשך רואים אנו, כי צותה עליו אסתר לצום שלשה ימים, אף שבזה העביר יום ראשון של פסח בתענית, כמבואר בגמ' (מגילה טו.) ויעבור מרדכי, ולמה באמת לא המתינה עוד יום אחד עד שיהא חול המועד.

אך הענין, שהשי"ת חפץ מאד בעבודת בני ישראל, ובחג הפסח הקדוש הזה, לא יאומן כי יסופר, רבבות הסודות והיחודים אשר נעשים בעולמות העליונים בלילה הזה, ע"י סדר ליל שמורים ואכילת מצה ומרור וסיפור יציאת מצרים. ועל כן התחכמה אסתר בזה, וכאשר שמעה כי נגזרה הגזירה למעלה, צוותה שיבטל מרדכי את סדר ליל הפסח, ועל ידי זה שכל העם אשר

והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם, וראיתי את הדם ופסחתי עליכם, ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכותי בארץ מצרים.

ופסחתי מפרש רש"י 'וחמלתי', שפסח הוא מלשון חמלה, שאף שהיה קטרוג עליהם, הקב"ה לא עשה בהם נגף כי הוא אוהב את עמו ישראל, ומרחם עליהם. כדאי' במדרש (שה"ש ב, כא) עה"פ קול דודי הנה זה בא וגו', הואיל וחפץ בגאולתכם אינו מביט במעשיכם הרעים וכו'.

ובתפארת שלמה (רמזי פסח) מצינו במגילה, בעת שמרדכי שלח לאסתר ליכנס לפני המלך, ואמרה כי אינה יכולה לבוא לפני המלך וכו', אמר לה,

בני ישראל, והוא על דרך משל, כמו שרי האומות אף שיש להם נכסים רבים, יש להם עוף שמלמדין אותו לחזור על מילים (תוכי), והשר יש לו תענוג מיוחד מזה, ומראה החידוש לכל השרים, והנמשל מובן שזה מורה על גודל חביבות שיש לבני ישראל אצל הבורא, 'ואם כן אתם בני אדם פקחו עיניכם, וראו גודל מעלת מצות ומעשים טובים, עד שכל עבודת מלאכי מעלה חשובים כאין, נגד מעשה בני אדם'.

ומביא ששמע עוד ממורו ורבו הרה"ק ר' דוב בער ממעזריטש, על הפסוק (תהלים קיח) מאת ה' היתה 'זאת', היא נפלאות בעינינו. מלת זאת מורה על בחינת נוקבא, שהיא דרגת 'מקבל' כידוע. והנה עיקר חשיבות עבודתינו, הוא רק מצד התענוג שיש להבורא ברוך הוא מאיתנו, ובזה נקרא הקב"ה בחינת מקבל. וזהו, מאת ה' היתה 'זאת', דהיינו שהקב"ה כביכול הוא בבחינת מקבל, 'היא נפלאות בעינינו',

בשושן יעסקו בתענית, ויתבטלו מעבודתם בלילה הזה, יהא רעש גדול למעלה בכל העולמות, מה זה ועל מה זה, ואכן הצליחה בזה, ולכך נאמר (מגילה טו:) בלילה ההוא נדרה שנת המלך, זה מלכו של עולם.

ובקדושת לוי בפרשת השבוע (תזריע), מביא ששמע ממורו ורבו הרה"ק רבי דוב בער המגיד ממעזריטש, שביאר מאמר חז"ל ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים, דהנה התענוג נקרא פרנסה, דהיינו כמה שאנו עושים מצוות ומעשים טובים, אנו כביכול גורמים תענוג להבורא ברוך הוא, וזהו ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים.

ולפי זה כמה ראוי לאדם לעשות מצות ומעשים טובים, שיגיע מזה תענוג להבורא ברוך הוא, הלא יש לו כמה אלפי מלאכים שאומרים לפניו קדוש קדוש קדוש באימה וביראה, ומה אנוש כי תזכרנו. ובכל זאת מחשיב את עבודת

ה'הגדה' (פרשת בא מ:), פקודא בתר דא לספר בשבחא דיציאת מצרים וכו', וקודשא בריך הוא שמח בההוא ספור, ומכנס כל הפמלייא דיליה וכו' כדין אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא, היינו שכביכול, נתוסף כח וגבורה למעלה. וישאל בספור ההוא נותנים כח לאדונם, כמלך שנוסף לו כח וגבורה בעת שמשבחים גבורתו ומודים לו, ע"כ.

הרי לנו גודל הנחת רוח שנעשה לפניו, בפרט בעת עשיית ליל הסדר ואמירת ההגדה, על כן יש לנו להכין את הפה בדיבורי קודש של תורה ותפילה, ונזכה כולנו לעשות נחת רוח לבורא ית"ש, והוא יגאלינו במהרה ברחמים, אמן.

פירוש הוא פלא גדול בעינינו, שיש לנו חביבות כזו אצלו.

וכפי שכתב הרה"ק רבי צדוק זי"ע (מחשבות חרוץ, ט') שצריך גאווה של מצוה, דבשפלות ידים ידלוף הבית (קהלת י, יח) שעל ידי שפלותו, שחושב שאין במעשיו כלום, ושאי אפשר לו להגיע לשום מעלה ומדריגה, על ידי זה יתעצל מלהשתדל במעשה המצוות, עד שיהיה כל הבית מלא דלף טורד. ואף אם ע"י שפלותו, לא יתגבר עליו יצר הרע להביאו לרע גמור, על כל פנים לא יתן לו להגיע לשום מעשה טוב, ועל כן צריך שיהא ויגבה ליבו בדרכי ה'. שיזכור שהוא חלק אלוה ממעל, ושיוכל להגיע לתכלית השלימות.

וכן הוא בזה"ק שמובא לפני תחילת

סעודה שלישית

פרשת ויקהל תשפ"ב לפ"ק

שבת שבע ברכות – בביהמ"ד זוועהיל

שבת מחללו, שאינו מחללו, וזה דרגתו, כי הוא איש פשוט, לזה נאמר שכרו הרבה מאד, כי לשניהם יש שכר גדול, כיון שנמדד 'על פי פעלו' כל אחד לפי כוחותיו, 'יעזור השי"ת שאכן נתחזק ונזכה לגאולה במהרה.

*

ב"ה החתן והכלה הם נכדי בית זוועהיל, הרה"ק ר' מרדכי'לע, ולמעלה בקודש ר' שלאמק'ע זי"ע, עד הרה"ק מזלאטשוב, ואנו עומדים במקום זה, יתעורר נא זכותם עבור החתן והכלה שהזיווג יעלה יפה ויזכו לבנות בית נאמן בישראל, דורות ישרים מבורכים, ונזכה כולנו להוושע בכל הענינים בגשמיות ורוחניות, ולגאולה קרובה אמן.

עומדים אנו בפרשת שקלים, בפסוק נאמר, כל העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה', העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל וגו'.

כ"ק אזמו"ר זצלה"ה ביאר ש'העשיר' היינו הבעל מדריגה, 'לא ירבה' לא יוציא החוצה את דרגתו, אלא יתנהג באופן רגיל, וכן 'הדל' שאין לו כל השגה 'לא ימעיט', כלומר אל יתיאש עצמו מלעבוד עבודה, אלא יתחזק לעשות באופן הרגיל.

ובזה ביאר בזמר 'כל מקדש', שיש בחינה של כל מקדש שביעי כראוי לו, 'כראוי לו' היינו בעל השגה גבוהה, ואח"כ ישנו זה שהוא בבחינת כל שומר

קידושא רבא

פרשת פקודי תשפ"ב לפ"ק

ועפ"ז מפרש הרה"ק ר' יעקב מראדזמין זי"ע (בספרו ביכורי אבי"ב), הא דאיתא במדרש (נא, ח) אמר הקב"ה יבא זהב המשכן ויכפר על זהב העגל. אמר הקב"ה לישראל בשעה שעשיתם את העגל הכעסתם אותי באלה אלהיך, עכשיו שעשיתם המשכן באלה אני מתרצה לכם. וכן במדרש (מח, ה) בנזמים חטאו ובנזמים נתרצה להם. והכוונה בזה, כי זה היה התיקון שלהם, להפוך את הרצון שהיה להם לעבירה, ועתה היה אהבה וחשק לשם שמים, ונתנו כספם וזהבם לבנות בית ה', וכל מה שמרבה האדם אהבה להשי"ת בעת נתינתו, בזה נמשך יותר קדושה לשכון במשכן.

ומעתה, אם היה שוכן השכינה רק במקום אחד מן המשכן, ולא יהיה מלא

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן. ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן (מ, לג). וצ"ב מהו ההדגשה 'מלא' את המשכן, וכי לא די אם נאמר שכבוד ה' שכן על המשכן.

הנה האלשיך הקדוש כתב עה"פ אפריון עשה לו המלך שלמה וגו' תוכו רצוף אהבה וגו' (שה"ש ג, ט), פירוש אע"פ שהי' המשכן מעצים וקרשים, אך קדושת המשכן נמשך דוקא על ידי תוכו רצוף אהבה, ע"כ. היינו שכאשר שמעו שהשי"ת רוצה לשכון עמהם, שמחו עד מאוד והיו מצפים לזה בחשק גדול, ועל כן נתנו נדבתן באהבה רבה מאוד, והרצון הזה הוא מה שגורם להמשיך את הקדושה למשכן.

ועל כן מדגיש הפסוק, שהיה השכינה מלא בכל הבית, להראות שכל נדבות ישראל התקבלו ברצון והיו חביבין לפני המקום, כי ניתנו באהבה וברצון ולכולם נסלח ונמחל עוונם, ומעתה השכינה שורה בישראל כמקדמת דנא.

כל המשכן, היו סבורים בני ישראל, שבאותו צד שהשכינה שורה שם, זה בא מהנדבות שניתנו באהבה רבה, ולכן נמשך לשם השכינה, אבל במקומות אחרים שאין רואין שם השכינה, היא מחמת שנדבות אלו לא היו בלב שלם, ולא נמחל לאלו החטא.

סעודה שלישית

פרשת פקודי תשפ"ב לפ"ק

בתשוקת הלב, ובזה אכן המשיכו את השכינה. וכדברי האלשיך הקדוש שהכתוב מתמה איך אפשר לעשות משכן למי שנאמר בו השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, ולצמצם שכינתו בין הבדים, וזה שאמר הכתוב (שה"ש ג') אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, עמודיו עשה כסף, רפידתו זהב מרכבו ארגמן, והיינו שתמה הכתוב איך אפשר זאת, והתירוץ הוא תוכו רצוף אהבה, היינו שמאהבה והיראה והרצון והחשק שהיה בנדבת המשכן, עי"ז המשיכו השכינה הק' לתוך בדי הארון.

ומעתה, כאשר נשאר כסף וזהב וכו' ממלאכת המשכן, הרי נשאר מן החשק והרצון שהכניסו בהמלאכה שלא יצא

אלה פקודי המשכן משכן העדות. במדרש (פקודי נא, ב) והמלאכה היתה דים, נכנס משה אצל בצלאל, ראה שהותיר מן המשכן, אמר לפני הקב"ה, רבון העולם עשינו את מלאכת המשכן והותרנו, מה נעשה בנותר, אמר לו, לך ועשה בהם משכן לעדות, הלך משה ועשה בהן. ע"כ. וכבר תמהו המפרשים היכן מצינו עוד משכן לעדות, ויש שפירשו שעשו מהנותר ארון מיוחד לשברי לוחות וכו'.

ובישמח ישראל מביא מאא"ז הרה"ק מווארקי זצל"ה שעיקר קדושת המשכן נמשך ע"י הרצון שהיה בתוך נדבת הלב של בני ישראל, שכן היה להם השתוקקות גדולה שהשכינה תשרה ביניהם, ולכן נתנו הנדבות

אמנם כאשר אדם שב בתשובה מיראה, אין תשובתו שלימה, ומדמה בנפשו שכבר תיקן הכל, ואין מרגיש בחסרונו, אך זה ששב מאהבה, נעשה מקורב מאד להקב"ה, ועל כן רואה בכל פעם יותר מגדלות הבורא ב"ה, וכמו שנאמר (תהילים קלח) כי רם ה' ושפל יראה, היינו מי ששפל בעיניו רואה רוממות ה', ומבין בכל פעם יותר את גודל חטאו לפני הקב"ה, וכמה חיסר עדיין בתשובתו, ובזה נעשה נכנע ושפל בעיניו עד מאוד.

והנה כאן עשו בני ישראל תשובה מאהבה, ועל כן היה להם הכנעה גדולה לפני ה', וכאשר ראו שחלק מהנדבות לא נעשה בהם דבר למלאכת ה', נתן כל אחד אל ליבו שמא זהו חלקו, לפי שלא תיקן כראוי, ובאו מזה לגודל הכנעה, ורצו להתקרב יותר לה', וזה ששאל משה את הקב"ה, מה לעשות עם השתוקקות זו, ע"ז ענה הקב"ה, לך ועשה 'בהם' משכן, תכניס בלבם כוחות

לפועל, כיון שלא נכנס למשכן. ועל זה שאל משה את הקב"ה, מה נעשה ברצונות הללו, והשיב לו הקב"ה, עשה 'בהם' היינו שתכניס ותחדיר לעם ישראל את הכוחות הללו, שבזה יזכו להשראת השכינה, עכד"ק.

והישמח ישראל מוסיף לבאר את הדברים בהקדם מאמר נוסף של הרבי **מוארכי זי"ע**, עה"פ (תהילים ז) שתה עונותינו לנגדך עלומינו למאור פניך, דהיינו 'עונותינו' שלנו קרוצי חומר נגד קל רם ונישא, הוא חטא גדול שכן נעשו 'לנגדך', אך לא די בזה שעשינו כן, אלא עוד הפסדנו 'עלומינו למאור פניך' שבעת העבירה היינו יכולים לעשות מצוה ולהתקרב לאור ה', ומעתה נעלם מאיתנו מאור פנים זו. והנה כשאדם עושה תשובה מאהבה, שאז זדונות נעשות לזכיות, מתקן את ב' החלקים כי גם נמחק החטא, וגם נהפך לזכות, וזוכה לראות באור פני מלך חיים.

נעשה לטובתן של ישראל, יעזור ה'
שיתגלה שהכל הוא לטובת ישראל,
ונזכה לתשובה מאהבה, ולגאולת עולם
במהרה.

אלו, כי כח זה של הכנעה הוא כלי
הראוי לקבלת פני השכינה.

הנה חודש אדר הוא זמן של תשובה
מאהבה, שאז הדר קבלו את התורה
מאהבה, מאהבת הנס, כי ראו כי הכל

אחר הבדלה

פרשת ויקהל תשפ"ב לפ"ק

השבוע הוא יומא דהילולא של הרה"ק בעל תפארת שלמה זי"ע, היה מיודד מאד עם הרה"ק מווארקיי זי"ע, פעם הגיע הרה"ק מווארקיי זי"ע אל העיר ראדאמסק, והתפארת שלמה בא לבקר, ואח"כ חזר הרה"ק מווארקיי לבקר בבית התפארת שלמה, ובבואם לפני הפתח היה וויכוח ביניהם מי יכנס ראשון, נענה הרה"ק מווארקיי, הלא עפ"י דין מחויב אנוכי לכבדכם, כיון שאתם כהן, ונאמר בתורה 'וקדשתו'. השיב התפארת שלמה, וקדשתו, 'אדרבה, ברענגט אין מיר אריין א קדושה'...

ידועים דברי התפארת שלמה פרשת שופטים (ד"ה כי יפלא) שמביא שהרה"ק הרבי ר' אלימלך הי' אומר בזה הלשון: אמת כי יש כמה צדיקים בדור, אך כמוני איננו, להיות כל מגמתו בלתי לה' לבדו למען כבודו ית"ש. (כ"ק אאמו"ר זצללה"ה היה אומר בנוסח: בלתי לה' לבדו, איז נאר מיילעך אליין) עיי"ש הלשון².

¹ בהלכה מובא רבות ענין מצוות וקדשתו ראה שו"ע הרב (סי' רא, ג). אך ע' רש"י פרשת אמור (כא ח) שנלמד מקדוש יהיה לך, ומתיבת וקדשתו נלמד להפרישו מאיסורים.

² וזה לשונו: כמו שידוע מהרב הקדוש מוהר"ר אלימלך זצללה"ה שפ"א הי' מתאכסן אצלו אחד מצדיקי הדור הרב הגאון הקדוש כו' והיו מסובים יחד על שולחנו ב' סעודות של שבת. אך בשלש סעודות הי' מצוה הרב מוהר"א ז"ל שיהי' כל אחד יושב לבדו עם אחוזת מרעים שלו והי' הרב מוהר"א מקדים לגמור השלש סעודות ואח"כ הי' הולך אל הרב הנ"ל תחת החלון לשמוע בקול רבריו. והי' אומר בזה הלשון אמת כי יש כמה צדיקים בדור אך כמוני איננו להיות כל מגמתו בלתי לה' לבדו למען כבודו ית"ש.

יש דבר תורה נפלא מהתפארת שלמה (שער התפילה) דמצינו בגמרא (קידושין כב:) שיש ב' מיני קנין משיכה, הא' קורא לה והיא באה, שהולכת ע"י קריאתו, והב' הכישה במקל, ועל ידי זה היא הולכת, ובשני אופנים אלו מתקיים קנין משיכה.

ועל פי זה מבאר מה שאנו מתפללים (שיר השירים א, ד) 'משכני אחרריך נרוצה', שיהי' משיכה בדרך של קורא לה והיא באה, ולא ע"י יסורים ח"ו, שהמה בבחינת הכישה במקל.

יה"ר שנזכה לגאולה מתוך חסדים ורחמים, זכותו יגן עלינו, א גוטע וואך, א פרייליכער וואך.

אחר הבדלה

פרשת שמיני תשפ"ב לפ"ק

בשבוע הבא בשבת קודש (ר"ח ניסן) הוא יומא דהילולא של הרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק זי"ע, היה נינו של המגיד מקאזניץ זי"ע, כי אביו היה הרה"ק ר' חיים מאיר יחיאל ממאגלניצע זי"ע, בן הצדיק ר' אבי עזרא זעליג, חתן המגיד מקאזניץ זי"ע. כמו"כ היה נינו של הרה"ק רבי ר' אלימלך מליזענסק, כי אביו ר' חיים מאיר יחיאל היה חתן הרה"ק ר' אלעזר מליזענסק, בן הנועם אלימלך. ור' אלימלך מגראדזיסק עצמו, היה חתן הרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא בן היהודי הק' זי"ע.

בספרו 'דברי אלימלך' מביא בשם אביו (הרה"ק ממאגלניצא) שאמר פעם כשעומד לעצמו הוא עדיין יכול לראות מעלות בעצמו, אבל כשמתבונן באבותיו הק', הוא עומד בבושה גדולה, ופירש בזה, אשא עיני אל ההרים (תהלים קכ"א) מלשון הורים, אל האבות והצדיקים, כלומר, כאשר אני מסתכל באבותי הצדיקים הקדושים אשד בארץ המה, אני שואל 'מאין יבוא עזרי', כי אין בי מתום, וחושב איך אני יכול לעמוד אל נוכח פני ה', אך אני מתחזק והולך בזה שידעתי, 'עזרי מעם ה', עושה שמים וארץ'. שהקב"ה כבר בבריאת העולם קבע שיהיו צדיקים גדולים בבחינת 'שמים', אך גם מקבל תענוג מאלו שהם בבחינת 'ארץ', כמ"ש ואביתה תהילה מקרוצי חומר, וגם מהם יש לו נחת רוח, ובזה אפשר להתחזק.

עוד מביא שם, שפעם שאלו את אביו הק', למה החסידים נזהרים לומר 'הלל' בבית המדרש בליל פסח, כמו שפסקו הבית יוסף וחכמי הקבלה (אף שברמ"א כתב דלא נוהגין כן, ראה שו"ע סימן תפ"ז) ולענין 'תיקון חצות' אין נזהרין כל כך לנהוג כדברי הבית יוסף

והאריז"ל (ראה או"ח א. ג), והשיב כי אנו רואים שבעת שמחה, האדם נמצא בהרחבה גדולה, ומרוב השמחה כולם מתקבלים לרצון לפניו, אפילו אלו שאינם מידידיו, אך בעת צרה או אבלות מתכנס האדם בין ידידיו ואוהביו המבינים לרוחו ומשתתפים בצערם בכל לבם, אבל למי שאינו נוגע צערו, אין דעתו נוחה הימנו. והנמשל הוא, שבליל פסח שזה זמן שמחה לפני המקום, כל אחד ואחד אף מי שאינו בעל מדריגה, יכול לבוא לפניו ולהשתתף בשמחה הגדולה, אף שבאמת עדיין אינו ראוי לכך. אך בעת שהשכינה בצער, אזי מי שאינו נוגע לו הצער בתכלית, אינו יפה שיבוא לפניו באותו שעה.

הרה"ק מגראדזיסק הגיע לאחר פטירת אביו, אל הרה"ק מרוזין זי"ע, ודיברו בענין קבלת האדמורו"ת, והרוזינער המליץ לפניו לקבל את עול ההנהגה, אך ר' מיילעך לא נתרצה לזה, שאלו הרוזינער, וכי מה איכפת לך שיבוא לפניך אחד, כגון אברהם בן שרה שצריך לישועה ותתפלל בעדו והשי"ת ישלח את ישועתו, ואחר שגמרו השיחה, נפרדו לשלום. ולפלא, שהיהודי הראשון שבא לפניו עם קוויטעל, היה שמו אברהם בן שרה, ובירך אותו.

כמו"כ, סיפר **כ"ק אדמו"ר זצללה"ה**, שהרה"ק מרוזין זי"ע קרא יחד עמו קוויטעל אחד, ואח"כ אמר ר' אלימלך דבשעה שקרא עמו את הפתקא, ראה ממש את החולה עם המטה. וסיים **כ"ק אדמו"ר 'עס איז גיוועהן א גיטע רבי, אין א גיטען תלמיד'**. (כלומר, הרוזינער והגראדזיסקער).

ר' אלימלך מגרודזיסק היה מגדולי אדמור"י פוילען, והיה לו לערך עשרת אלפים חסידים, והי' נוהג לנסוע לאמשינאוו לסעודות ראש חודש אצל אדה"ז הרה"ק רבי **יעקב דוד זי"ע**, - באמשינאוו הי' עריכת השלחן בר"ח בשני הימים.

דרכו של ר' אלימלך זצ"ל הי' להאריך בתפילתו, כי קאזניץ כידוע היה 'א פרום חדר' והיה מאריכים מאד בתפילתם, וכן עשו תנועות, והיה עבודה גדולה בעת תפילת 'נשמת' בשבת וכו', אך אא"ז מרן מהרי"ד לא הי' מאריך כ"כ בתפילה, ופעם אחת התפלל ר' אלימלך תפילת שחרית באמשינאוו והאריך מאד בתפילתו, ובאמצע התפילה נכנס הרה"ק רי"ד והניח תפילין והצטרף לתפילה, וכך סיימו להתפלל ביחד, שאל ר' אלימלך בתמיהה 'אמשינאווער רבי, ווען האט איהר גידאווענט' אמר לו הרבי 'ויברך דוד את ה'" - 'דוד דאווענט שטענדיג' - (שמו הי' יעקב דוד), 'לעיני כל הקהל, ויאמר דוד' - 'געט ער א דאווען אפ'. והוסיף כ"ק אזמו"ר זצללה"ה 'אז מען דאווענט שטענדיג, קען מען אזוי דאווענען'. (כלומר, מי שתמיד חי מתוך התבוננות בגדלות הבורא, הוא יכול להתפלל כך).

עוד סיפר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה ששמע מאנשים שהיו אצל הלוי' של אא"ז הרה"ק רבי יעקב דוד זי"ע, והרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק הספידו, וכך אמר, איתא כשהצדיקים באים לעולם האמת רואים שכל מה שנעשה בזה העולם הוא לטובה, ואז צעק ר' אלימלך בקול גדול 'אמשינאווער רבי, לאזט זיך נישט פארנארען'... כלומר, שלא ישכח מצרות ישראל.

יה"ר שיהא סוף וקץ לצרתן של ישראל ונזכה במהרה לגאולתן של ישראל. זכות הצדיקים יגן עלינו ועל כל ישראל, א גוטע וואך, א פרייליכער וואך.

אחר הבדלה

פרשת תזריע תשפ"ב לפ"ק

היום מוצאי שבת קודש הוא יומא דהילולא של הרה"ק ר' שלום בער מליובאוויטש זי"ע, בנו של הרה"ק ר' שמואל זי"ע בן הרה"ק הצמח צדק זי"ע, התחיל לנהוג בנשיאות בהיותו בן כ"ב שנים. הירבה לכתוב מאמרי חסידות, אחד התוארים שלו הוא, הרמב"ם של תורת חב"ד, שכן דבריו ברורים ומסודרים, עם הסברים ונימוקים. כמו כן עסק רבות בעניני הכלל להרמת קרן התורה והיהדות.

אחד מהחידושים שלו, הוא הקמת ישיבת 'תומכי תמימים', בעת דרשת הפתיחה קרא ואמר שאין ישיבתו מיוסד בדווקא במטרה להצמיח עוד מופלגי תורה או מורי הוראה אלא שיתגדלו להיות יראי ה' היודעים את חובתם בעולמם, כי רק אז ראוי להיקרא תלמיד חכם באמת. ולכן קבע שיחד עם לימודי הנגלה יעסקו בכתבי החסידות בשרשי האמונה, ובעניני אהבה ויראת ה', וכתב לזה במיוחד את הקונטרס 'עץ החיים', שם מבאר שלימוד התורה כדבעי יכול להיות רק כאשר בוער בלב הלומד אהבת ה' ויראתו. ואכן זכה לתלמידים גדולים, חסידים עובדי ה'.

*

חסיד אחד התאונן בפניו שקשה לו להתבונן באריכות לפני התפילה, ענה לו הרבי שיתבונן בג' דברים, מה בכוחו לעשות (מה הם כוחותיו), מה הוא מחויב לעשות (על פי התורה), ואח"כ יתבונן, מה הוא עושה בפועל בהווה. זו היא התבוננות ראויה.

כידוע שכל מאכל שאין בו איסור, הרי הוא מקליפת נוגה, שאפשר להעלותו או ח"ו להיפוך, פעם התבטא הרש"ב בצחות: מאכל גשמי כל עוד הוא עומד על השולחן,

הרי הוא קליפת נוגה, אך כיון שתקעו בו את המזלג, כבר עלול המאכל להידרדר לשלש קליפות הטמאות לגמרי.

פעם הגיע חסיד בגיל העמידה כבן חמישים, ונכנס לרבי ושאל מפני מה הוא מרגיש שינוי גדול בעבודת ה', שכן בהיותו אברך צעיר לימים, היה אצלו התפלה וקיום המצוות בחמימות והתלהבות, אך עתה כבר אינו כן, והשיב לו הרבי, מה רצונך, הלוא כבר עברו עליך חמישים שנה של ארוחות בוקר וארוחות ערב, וזה הרי פועל על האדם.

וכידוע בספה"ק שמי שנמצא הרבה זמן בעוה"ז, לכאורה במשך הזמן כבר רואה שאין זו התכלית, והיה צריך מאליה להתקרב לרוחניות, אך באמת אינו כן אלא אדרבא, כמה שנמצא יותר בעולם הזה, הרי הוא קובע מקום בעולם, ושוקע בגשמיות רח"ל, ולכן החי יתן ליבו לשוב אל ה'.

*

בספריו הוא מביא כמה סיפורים נפלאים מגדולי החסידות. הבעל התניא בהיותו במעזריטש למד עם ר' אברהם המלאך, בנו של המגיד זי"ע, פעם אחת הלכו לשדה להתבודד כדי להגיע לבחינה של 'נכספה וגם כלתה נפשי', הם עשו כפי הכללים הידועים להם, ועשו כמין עיגול ועמדו בה, עד אשר כמעט הגיעו לכלות הנפש ממש, וברגע האחרון יצא הבעל התניא, וכשראה ש'המלאך' עדיין ממשיך בכך, עד שח"ו יכול להיפרד מן הגוף, צעק אליו הבעל התניא, בעל כרחך אתה חי! ובזה נתעורר המלאך.²

² ראה בענין 'רצוא ושוב' דברי בעל התניא ב'תורה אור': ממה שאנו רואים כי כאשר תחפוץ הנפש להתענג על ה' בעריבות ומתיקות עד כלתה ממש בצדיקים הגדולים כידוע, הנה במה תחזור להתקיים

עוד מביא **שהבעש"ט** אמר קודם פטירתו, שהיה יכול לעלות בסערה השמימה כחנוך ואליהו, אך חפץ הוא לקיים את דברי התורה 'כי עפר אתה ואל עפר תשוב'.

אחד שתה 'משקה' בשמחת תורה והחל לבכות, אמר על כך הרה"ק הרש"ב, **שזה סימן שלא בכה בעת אמירת על חטא**. - ונראה הכוונה, שלכל דבר יש זמן, ומי שבוכה בעת שצריך לבכות, זוכה לכך שהוא שמח בעידן של שמחה.

*

הרש"ב נסע לצרכי רפואה לתקופה ארוכה לעיר ווין, ולקח עימו את בנו הרה"ק רבי יוסף יצחק זי"ע, ולצרכי הבראה הי' הולך כמה פעמים בשבוע לטייל, והיה חביב עליו להכנס בשעות הערב לשטיבלעך של חסידים שהלכו לאורם של צדיקים אחרים, לראות איך הם עוסקים בתורה ותפילה ושאר הנהגותיהם.

פעם נכנס לאחד מהחסידישע שטיבלעך וראה איך שישבו שם חסידים זקנים עם נערים ודיברו ביניהם אודות הצדיק הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זי"ע, וכה סיפרו, במקום מגוריו של רבי מאיר, היה המקווה מאחורי הר גדול, ולכן בימות החורף כשהדרך היתה חלקלקה מפאת השלג והכפור, היו מוכרחים ללכת מסביב להר, שכן היתה סכנה ללכת במעלה ההר, מחשש החלקה.

אך רבי מאיר הי' תמיד הולך דרך מעלה ההר, ואף פעם לא החליק, פעם אחת הגיעו כמה אורחים לעיר, שלא האמינו בצדיקים ובמופתים, ועל כן כשראו שרבי מאיר הולך על ההר בביטחה, רצו להראות שגם הם יכולים ללכת בדרך זו, אך לרוע מזלם

בגופם וכו', אינו אלא ע"י שתחפוץ יותר בתורה ומצות בעוה"ז משתנה מזיו השכינה, וכמאמרז"ל יפה שעה אחת בתשובה וכו' מכל חיי העוה"ב.

כשהתחילו ללכת כמה צעדים, מעדו וניזוקו קשות רח"ל, והיה נצרכים לזמן רב של טיפולים רפואיים, אחד מן האורחים כשהבריא, אזר כח ושאל את רבי מאיר, איך הרבי הולך תמיד באותה דרך ואינו ניזוק, ענהו רבי מאיר, 'כשקשורים למעלה לא נופלים למטה'.

כשהמשיכו לטייל דיברו אודות סיפור זה, ואמר הרש"ב לבנו, אכן, אם קשורים למעלה לא נופלים למטה, אך לא זו בלבד אלא 'מכלל הן אתה שומע לאו', אם לא קשורים למעלה, לא די 'שנופלים' למטה, אלא אף נהיים 'קשורים' למטה...

ובכלל, מאד מצא חן בעיני הרש"ב כל ההלוך ילך בבית החסידים, ודיבר אז הרבה איך דרכי החסידות מחזקות את האמונה, ואיך שסיפור אחד מצדיקים יכול להביא לפעמים יותר תועלת ליהדות, מאשר הפלפול הטוב ביותר.

*

באחד הימים הגיע בחור להתקבל לישיבת תומכי תמימים, ואף שהיה למדן ובעל כשרון, ראו עליו שהוא בעל מידות גסות ופניו היו מגושמות ביותר, והיה ספק אם לקבלו, הרבי הרש"ב החליט שיש לקבלו, אלא שיצטרכו להעמיס עליו עבודה רבה ועמל רב בעניני מצוה, ולכן לפני פסח הוטל עליו לברור ולטחון את החיטים למצות, וכך במשך שבועיים רצופים לא היה לו כמעט רגע מנוחה, כשהגיע זמן אפיית המצות שוב הוטל על אותו התלמיד כל העבודות הקשות וכו', באחרון של פסח פנה הרבי לבנו הרה"ק ר' יוסף יצחק, שהיה מנהל הישיבה, הבט על אותו תלמיד, שהשיג פנים אחרות לגמרי, ראה כמה גדול כוחו של זיעה של מצוה, שוב אין רואים עליו את הגסות, ומראהו פני אדם.

וידועים דברי הנועם אלימלך בפרשת קדושים, עה"פ ופרט כרמך לא תעולל, כי האדם צריך לקדש איבריו וגידיו בעובדין טבין ולייגען במעשים טובים בידים ובכל הגוף, כדי שיתקדש הגוף ויהיה מוכן לעבודת הבורא, ומסיים שזה שייך דוקא לאלו הנכנסין לעבודה, שעדיין לא נתקדשו אבריהם כל צרכם. אך הצדיק, שאיבריו מקודשים כבר, אין צריך לעשות סוכה בידיו ממש כדי לייגע גופו בעבודה, או לטחון חיטים לפסח, כי אם קיום המצוה ההיא, בלא העבודה, עכתוד"ק.

ועתה נביא כמה אמרים ממנו על חג הפסח, בהגדה נאמר, כנגד ארבעה בנים דברה תורה, אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול. ולכאורה למה צריך לכתוב כל פעם תיבת 'אחד' וכי לא די שיאמר חכם, רשע וכו', ופירש אדמו"ר הרש"ב, שבכל יהודי יש שייכות לה' אחד, ואפילו ברשע ישנו 'אחד', דהיינו נקודת היהדות, ואף התם וכו', ועלינו רק לעוררו ולגלותו.

וכמו"כ פירש 'כל דצריך ייתי ויפסח' דהיינו כל הצריך לקבל איזה מעלה, האפשרות בידו, בלילה הזה לפסוח ולדלג ולהגיע לרום המעלה בעבודת ה'.

*

כל ימיו עסק בהנחלת מאמרי חסידות, קודם הסתלקותו אמר, 'אנכי עולה השמימה, אך את הכתבים הנני משאיר לכם'.

זכותו יגן עלינו, א גוטע וואך, א פרייליכער וואך.

שע"י בית המדרש החסידי אמשינאוו
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מודעה רבא לאורייתא

הננו להודיע לבחורי החמד

כי בימי בין הזמנים יתקיימו סדרי לימוד ותפילה בבית מדרשינו

וכדלהלן:

סדר הלימוד לפני התפילה בשעה 8:30

תפילת שחרית בצוותא חדא ברכות בשעה 9:15 הודו בשעה 9:30

פת שחרית לאחר התפילה בשעה 10:15

סדר הלימוד בשעה 10:45 עד 12:00

בעזה"ש"ת יתקיימו מידי יום ביומו שיעורים בענייני הפסח, בהלכה ובאגדה, מפי רבנים ומגידיים

וכן שיעורים מיוחדים לבחורי החמד מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מסגרת הלימוד מיום א' פרשת צו ד' בניסן עד יום ב' י"ב ניסן ועד בכלל

המשתתפים יזכו בס"ד למלגה נאה

נא להירשם אצל הר"ד יצחק מעריל הי"ו או אצל הבה"ח משה חיים ערליך נ"י

סדר הלימוד שיעורים אדם גדול (תוספות כתובות סג, א) א

צדקת יצחק

קופת החסד

צדקת יצחק

קמחא דפסחא | עזר לילדת

מתנות לאבינום | צרכי יו"ט

ע"ש הרה"ק פאשינאו ו"ע
בניסאנו כ"ק אפריל סליטא

ערב ר"ח ניסן תשפ"ג לפ"ק

בעזרהש"ת

כל דצריך יתת ויבסח

הן ידוע לכל פעולות קופת החסד "צדקת יצחק" העומדת לעזר וסעד למשפחות רבות מאנ"ש, לחלצם ממיצר להוציאם מדחקם ולהחיות נפשותם ונפשות ביתם בתמיכות הגונות בכל ימות השנה, ובפרט לפני מועדים וימים טובים, להזמין להם צרכי יו"ט בכבוד ובהרחבה, בימים אלו אנו פותחים את

מוגבית "קמחא דפסחא" תשפ"ג

על כן נבקש מכל אנ"ש שיחיי' להשתתף במוגבית זו בעין יפה וברוח נדיבה אשר רב ההכנסה של קופה זו היא אך ורק מגדבת לבם של אנ"ש, ובוה מקיימים בהידור רב מצוות "והי אחיך עמך" ומנהג נתינת "מעות חטים" וזכות הצדקה יעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב וימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה.

מתנה לתורמים – קונטרס מנהגי אמשנינאו על חג הפסח (משמרת הקודש)

נדבת לבכם אפשר למסור לגבאים:

בארא פארק: הר"ר משה ערליך, הר"ר נפתלי ערליך
מאנסי: הר"ר חיים רוזמאן לעיקוואד: הר"ר העשי פאלמאן בארה"ק: הר"ר זלמן לעווין

Make checks payable to: Beth Hamedrach Chasidei Amshinov
Credit Card: Tzidkasyitzchok.org (and select Tzidkas Yitzchok)
Zelle or Paypal: Amshinov15@gmail.com
And write "Tzidkas Yitzchok" in the memo

צדקת יצחק

קופת החסד

צדקת
יצחק

קמחא דפסחא | עזר לילדות

מתנות לאביונים | צרכי י"ט

ע"ש הרה"ק מאגשיטא ד"ע
בשנת כ"ק אסתר שליט"א

פרשת ויקהל פיקודי החודש תשפ"ג לפ"ק

בעזרה שיי"ת

טוב עין הוא יבורך

גבאי קופת החסד 'צדקת יצחק' מברכים את התורמים החשובים שגדבה רוחם לתרום סכום נכבד עבור קניית

נעליים חדשות לכבוד יום טוב

זכות המצוה יעמוד להם למליץ להתברך בכל מילי דמיטב

גם אתה הרם תרומתך לקמחא דפסחא

והיה שותף למצוה גדולה זו

והבא שמחת יום טוב לעוד ועוד משפחות

לתרומות אפשר להתקשר: 347.460.5223

או לשלוח לאימעיל: info@tzidkasyitzchok.org

בברכה, הגבאים